

ลงทนข้ามชาติ

ดร. สนั่น วรรณโร

ลงท่นขำมขำต
ดร.สนอง วรอร

ชมรมกัลยาณธรรม
หนังสือดีอันดับที่ ๑๑๘

- พิมพ์ครั้งที่ ๑ : ๗,๐๐๐ เล่ม พฤษภาคม ๒๕๕๓
- จัดพิมพ์และเผยแพร่ : ชมรมกัลยาณธรรม
- เป็นธรรมทานโดย ๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ
- อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
- โทรศัพท์ ๐๒-๗๐๒-๗๓๕๓, ๐๒-๗๐๒-๙๖๒๔
- โทรสาร ๐๒-๗๐๒-๗๓๕๓
- ภาพปกและภาพประกอบ : นงนุช บุญศรีสุวรรณ
- รูปเล่ม : วัชรพล วงษ์อนุสาสน์
- แยกสี : แคนนากราฟฟิค
- โทรศัพท์ ๐๘-๖๓๑๔-๓๖๕๑
- พิมพ์ที่ : บริษัท ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์ จำกัด
- โทร. ๐-๒๘๘๕-๗๘๗๑-๓ โทรสาร ๐-๒๘๘๕-๗๘๗๔

สัพพทานัง รัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน ย่อมชนะการให้ทั้งปวง
www.kanlayanaratam.com
www.visalo.org

คำนำ

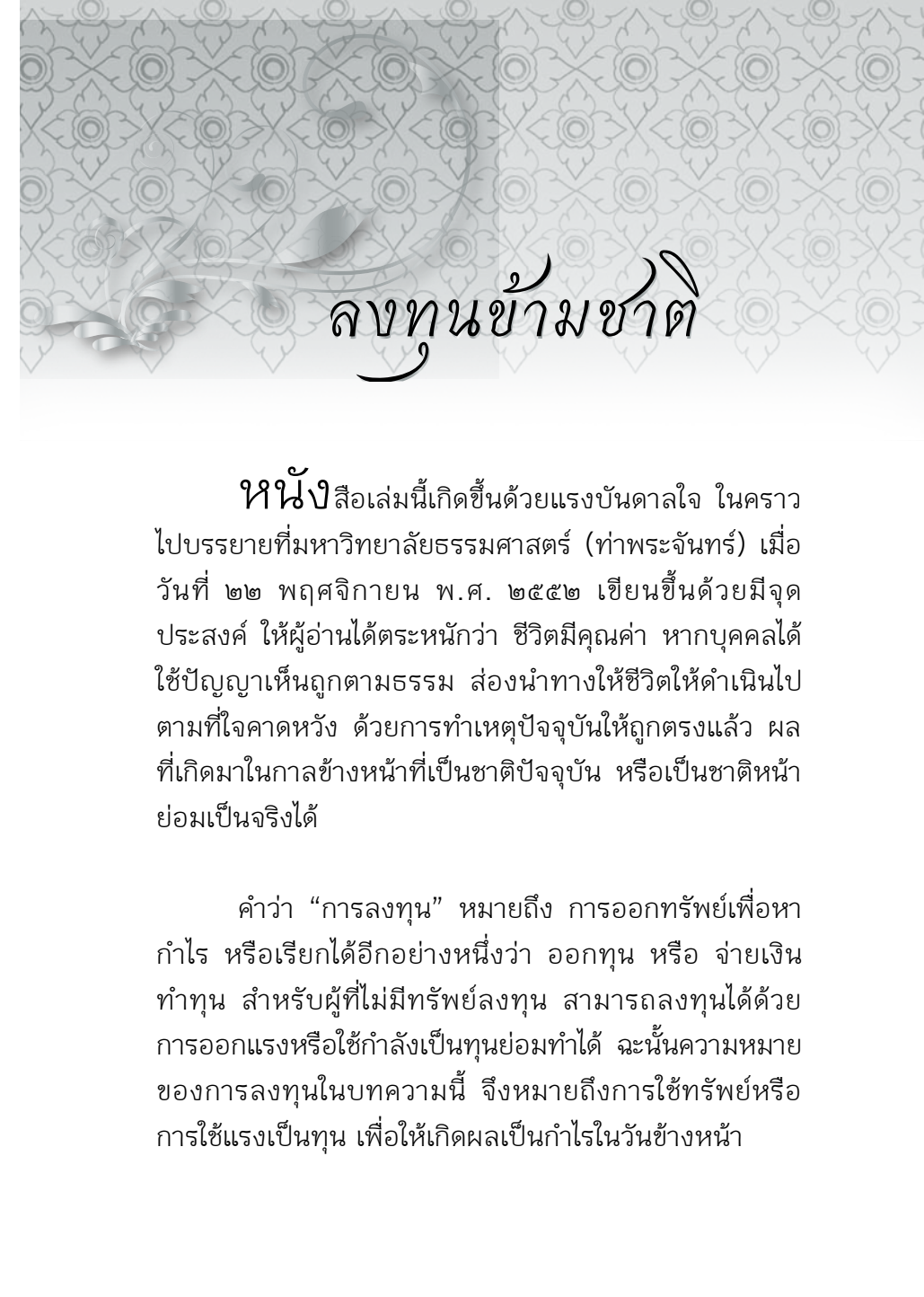
ทุกขณะที่จิตเกิดดับ จิตสามารถสั่งร่างกายให้กระทำตามที่จิตต้องการ จิตที่มีความเห็นถูกต้องตามธรรม ย่อมสั่งร่างกายให้ทำแต่กรรมดี แล้วจิตยังบันทึกกรรมดีเก็บไว้อีกด้วย เมื่อใดกรรมดีให้ผลเป็นกุศลวิบาก ผู้บันทึกกรรมดีย่อมได้รับผลแห่งกุศลวิบากนั้น ถือว่าเป็นการลงทุนที่ให้ผลเป็นกำไรของชีวิต

ข้าพเจ้าอ้างเอาอานิสงส์ที่ได้ลงทุนทำกรรมดีนี้ จึงเป็นปัจจัยบันดาลให้ผู้ร่วมทำหนังสือเล่มนี้ ประสพผลกำไรเป็นความสำเร็จของชีวิต จงทุกท่านทุกคน เทอญ.

ดร.สนอง วรอุไร

สารบัญ

ลงทุนข้ามชาติ	๕
ลงทุนในชาติปัจจุบัน	๙
ลงทุนหนีอบายภูมิ	๑๓
ลงทุนมาเกิดเป็นมนุษย์	๑๔
ลงทุนไปสวรรค์	๑๕
ลงทุนไปพรหมโลก	๑๗
ลงทุนปิดอบายภูมิ	๒๑
ลงทุนไปสู่ทวารวาส	๒๕
ลงทุนข้ามสงสาร	๒๙
ลงทุนข้ามพุทธานดร	๓๓
ธรรมะจากพระโอษฐ์	๓๗
บทสรุป	๔๒
บรรณานุกรม	๔๖

ลงทุนข้ามชาติ

หนังสือเล่มนี้เกิดขึ้นด้วยแรงบันดาลใจ ในคราวไปบรรยายที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ท่าพระจันทร์) เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒ เขียนขึ้นด้วยมีจุดประสงค์ ให้ผู้อ่านได้ตระหนักว่า ชีวิตมีคุณค่า หากบุคคลได้ใช้ปัญญาเห็นถูกต้องตามธรรม ส่องนำทางให้ชีวิตให้ดำเนินไปตามที่ใจคาดหวัง ด้วยการทำเหตุปัจจุบันให้ถูกต้องแล้ว ผลที่เกิดขึ้นในกาลข้างหน้าที่เป็นชาติปัจจุบัน หรือเป็นชาติหน้าย่อมเป็นจริงได้

คำว่า “การลงทุน” หมายถึง การออกทรัพย์เพื่อหากำไร หรือเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า ออกทุน หรือ จ่ายเงินทำทุน สำหรับผู้ที่ไม่มีทรัพย์ลงทุน สามารถลงทุนได้ด้วยการออกแรงหรือใช้กำลังเป็นทุนย่อมทำได้ ฉะนั้นความหมายของการลงทุนในบทความนี้ จึงหมายถึงการใช้ทรัพย์หรือการใช้แรงเป็นทุน เพื่อให้เกิดผลเป็นกำไรในวันข้างหน้า

คำว่า “ชาติ” ในทางโลก หมายถึง ประเทศหรือประชาชนที่เป็นพลเมืองของประเทศ แต่ในอีกความหมายหนึ่ง คำว่า “ชาติ” หมายถึง การเกิด เช่น ชาติก่อน ชาตินี้ หรือชาติหน้า

ในหนังสือนี้ การลงทุนข้ามชาติ เน้นเฉพาะการลงทุนเพื่อการเป็นสัตว์ (รูปนาม) อยู่ในภพต่างๆ การลงทุนให้กับชีวิตต้องใช้รูปและนามเป็นทุน ทั้งนี้เพราะรูป (ร่างกาย) เป็นเครื่องมือให้นาม (จิต) ใช้ทำกรรม บุคคลทำกรรมได้สามทางคือ ทำกรรมด้วยการคิด (มโนกรรม) ทำกรรมด้วยการพูด (วจีกรรม) และทำกรรมด้วยการกระทำทางกาย (กายกรรม) คำว่า “กรรม” จึงหมายถึงการกระทำ กรรมที่บุคคลได้กระทำแล้ว ไม่ว่าจะเป็นกรรมประเภทใดก็ตาม ย่อมถูกเก็บบันทึกไว้ในดวงจิตเป็นข้อมูลของกรรม แม้จะเป็นการกระทำที่ลับหู ลับตา ลับใจ ที่มนุษย์ผู้มีสภาวะของจิตเป็นปุถุชนมีอาจล่วงรู้ได้ แต่ข้อมูลกรรมที่ถูกบันทึกไว้ในดวงจิตมิได้เป็นความลับกับสัตว์ (รูปนาม) ที่เป็นเทวดาในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา และมีได้เป็นความลับกับบุคคลผู้มีจิต

พัฒนาดีแล้ว ด้วยเหตุนี้ข้อมูลกรรมในดวงจิตจึงใช้เป็นหลักฐาน แสดงพฤติกรรมของมนุษย์ผู้ทำกรรมไว้แต่อดีตได้

สัตว์บุคคลมีความเชื่อแตกต่างกัน ตามสติปัญญาที่ตนพัฒนาได้ไม่เท่ากัน และพัฒนาปัญญาไม่เหมือนกัน จึงเป็นเหตุให้บุคคลมีศรัทธาและมีการกระทำที่ไม่เหมือนกัน ด้วยเหตุนี้พฤติกรรมที่บุคคลได้แสดงออกทางความคิด ทางการพูด และทางการกระทำจึงแตกต่างกัน แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือ ข้อมูลกรรมที่ถูกบันทึกไว้ในดวงจิต มีทั้งส่วนที่ให้คุณ และส่วนที่ให้โทษกับเจ้าของบันทึก เมื่อถึงเวลาที่กรรมให้ผล เป็นวิบาก ผู้ทำกรรมต้องเป็นผู้รับวิบากของกรรมนั้น หากผลของกรรมแสดงออกมาเป็นกุศลวิบาก ชีวิตย่อมได้ประโยชน์ เป็นกำไรจากการลงทุนทำกรรมดีไว้เป็นเหตุ ตรงกันข้าม เมื่อใดที่ผลของกรรมแสดงออกมาเป็นอกุศลวิบาก ชีวิตย่อมได้รับโทษเป็นผลขาดทุน จากการลงทุนทำอกุศลกรรมไว้เป็นเหตุ ดังนั้นชีวิตของบุคคลจึงมีทั้งส่วนที่เป็นกำไร และส่วนที่ขาดทุน เป็นสิ่งตอบแทนที่บุคคลได้กระทำเหตุไว้

ชีวิตคือความเป็นอยู่ ใคร่ต่างปรารถนามีความเป็นอยู่ดี คืออยู่สะดวกสบายและมีความสุข ยิ่งไปกว่านั้นบางคนยังปรารถนา นำพาชีวิตไปเกิดใหม่ในสุคติภพอีกด้วย ทั้งนี้ความสมปรารถนาจะเป็นไปได้ บุคคลต้องลงทุนทำเหตุดีให้ถูกต้อง ให้เกิดผลเป็นกำไร ด้วยการใช้ปัญญาเห็นถูกต้องตามธรรมล่องนำทางให้กับชีวิต

ลงทุนในชาติปัจจุบัน

ผู้ใดมีสภาวะของจิตเป็นปุณฺณ ประสงค์มีความเป็นอยู่สะดวกสบายและมีความสุข ซึ่งเป็นกำไรให้ชีวิตได้เสีย ย่อมทำได้ด้วยการพึงผู้รู้ผู้มีประสบการณ์ถูกต้องตามธรรม มาบอกกล่าว แล้วนำไปประพฤติให้ถูกต้องตามคำชี้แนะ ดังนี้คือ

๑. เลือกทำแต่งานดีเป็นอาชีพเลี้ยงชีวิต งานดีได้แก่ งานที่ทำแล้วไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดศีล ไม่ผิดธรรม ซึ่งจะเป็นงานชนิดใดก็ได้ที่ไม่ขัดกับหลักธรรมทั้งสามนี้ ย่อมเป็นงานดีทั้งนั้น

๒. มีทัศนคติในการทำงานถูกต้อง เช่น ทำงานเพื่อเรียนรู้คน เรียนรู้วิธีทำงาน ทำงานเพื่อแก้ปัญหาให้สังคม ทำงานเพื่อจรรโลงสังคมให้สงบสุข ทำงานด้วยวิธีการอันเลิศโดยไม่หวังผลเลิศ ทำงานเพื่องาน ฯลฯ

๓. พัฒนาตัวเองให้เป็นคนเก่ง เป็นคนดี เป็นคนมี บุญฤทธิ์

คนเก่ง คือ คนที่มีความรู้มีความสามารถ ต้องเรียนรู้
อยู่เสมอ เรียนรู้ตลอดไป จนเป็นพหุสูต

คนดี คือ คนที่มีคุณธรรม ด้วยการประพฤติจริยธรรม
ที่เกี่ยวข้อง อาทิ จริยธรรมลูกของพ่อแม่ จริยธรรมพลเมือง
ของประเทศชาติ จริยธรรมพนักงานของหน่วยงาน ของ
องค์กร ฯลฯ

คนมีบุญฤทธิ์ คือ คนที่มีบุญผลักดันให้เข้าถึงความ
สำเร็จในกิจทั้งปวง การจะเป็นเช่นนี้ได้ บุคคลต้องประพฤติ
บุญกิริยาวัตร ๑๐ (ทาน ศีล ภาวนา ประพฤติอ่อนน้อม
ช่วยเหลือผู้อื่น เกลี้ยความดีให้ผู้อื่น ยินดีในความดีของผู้อื่น
ฟังธรรม เทศน์ธรรม ทำความเห็นให้ถูกต้อง)

ผู้ที่ทำงานจนบังเกิดเป็นผลสำเร็จ ย่อมมีกำไรเป็น
ทรัพย์ตอบแทน บุคคลผู้มีทรัพย์สามารถใช้จ่ายทรัพย์
ซื้อหาความสะดวก ซื้อหาความสบาย และซื้อหาความสุข
เบื้องต้น (กามสุข) ได้ ชีวิตที่สะดวกสบายและมีความสุข คือ
ชีวิตที่เป็นกำไรอยู่ในชาติปัจจุบัน อันบุคคลได้ลงทุนไว้ดี
ด้วยการทำเหตุใช้ทรัพย์ลงทุน ใช้การออกแรงเป็นทุน และ
ใช้คุณธรรมมาเป็นเครื่องสนับสนุน

ลงทุนหน่อบายภูมิ

คำว่า “อบายภูมิ” หมายถึง ภูมิกำเนิดที่ปราศจากความเจริญ ได้แก่ นรกภูมิ อันเป็นที่อยู่ของสัตว์นรก ผู้แสวงความทุกข์ล้วนจากการถูกทรมาน เปตภูมิ อันเป็นที่อยู่ของสัตว์เปรต ผู้แสวงทุกข์ด้วยอดอยากอาหารตลอดกาล อสุรกายภูมิ อันเป็นที่อยู่ของสัตว์ผู้หิวกระหายไม่มีน้ำดื่ม และเดรัจฉานภูมิ อันเป็นที่อยู่ของสัตว์ที่มีความหลง มีความสุขเพียงเล็กน้อย แต่มีความทุกข์มากกว่า

ผู้ใดมีจิตอยู่ใต้อำนาจของความโกรธ (โทสะ) เมื่อจิตปฏิเสธที่จะอยู่ในร่างนี้ ความโกรธย่อมมีพลังผลักดันจิตวิญญาน ให้ใคร่ไปเกิดเป็นสัตว์อยู่ในภพนรก ผู้ใดมีจิตเป็นทาสของความอยากได้ (โลภะ) เช่น ลักขโมย จี้ ปล้น ประพฤติคอร์รัปชั่น ฯลฯ เมื่อจิตทิ้งร่างนี้ไปแล้ว พลังแห่งความโลภ ย่อมผลักดันจิตวิญญาน ให้ใคร่ไปเกิดเป็นสัตว์อยู่ในภพเปรต ภพอสุรกาย และผู้ใดทำจิตให้ตกเป็นทาสของ

ความหลง (โมหะ) ความรู้ไม่จริงแท้ เมื่อจิตทิ้งร่างนี้ไปแล้ว พลังแห่งความหลง ย่อมผลักดันจิตวิญญาณให้โคจร ไปเกิด เป็นสัตว์อยู่ในภพไตรภพ ฉะนั้นความโกรธ ความโลภ ความหลง จึงเป็นเหตุนำสู่การเกิดเป็นสัตว์อยู่ในอบายภูมิ ผู้รู้ไม่จริงแท้ นิยมประพติจนเป็นปกติวิสัย แต่ผู้ที่มีปัญญา เห็นถูกต้องตามธรรม ไม่นิยมให้ความโกรธ ความโลภ ความหลง เข้ามา มีอำนาจเหนือใจ คือไม่ลงทุนสร้างบาปให้เกิดขึ้นกับใจ จึงหนีอบายภูมิได้ในชาติถัดไป

ลงทุนมาเกิดเป็นมนุษย์

ผู้ใดปรารถนานำพาชีวิตให้มาเกิดเป็นมนุษย์ ต้องลงทุนด้วยการเว้นประพตีสี่อย่าง ที่มีระบุไว้ในศีล ๕ คือ

๑. เว้นจากการทำลายชีวิต
๒. เว้นจากการถือเอาของที่เขาไม่ได้ให้
๓. เว้นจากการประพตีสืบในกาม
๔. เว้นจากพูดเท็จ
๕. เว้นจากของเมา คือ สุราเมรัย อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท

ต้องประพจน์ศีล ๕ จนเป็นปกติวิสัย เมื่อถึงเวลาที่จิตถึงรูปขันธ์ พลังของศีล ๕ ย่อมเป็นแรงผลักดันให้จิตวิญญาน โจรไปเข้าอยู่อาศัยในร่างที่เป็นมนุษย์ คือ มาเกิดเป็นมนุษย์ซ้ำในชาติถัดไป

ลงทุนไปสวรรค์

ผู้ใดปรารถนานำพาชีวิตไปเกิดเป็นเทพบุตร เป็นเทพธิดา อยู่ในภพสวรรค์ ต้องลงทุนด้วยการเว้นประพจน์แปดอย่าง ที่มีระบุไว้ในศีล ๘ คือ

๑. เว้นจากการทำลายชีวิต
๒. เว้นจากการถือเอาของที่เขาไม่ได้ให้
๓. เว้นจากการประพจน์ผิดพรหมจรรย์ คือ เว้นร่วมประเวณี
๔. เว้นจากพูดเท็จ
๕. เว้นจากของเมา คือ สุราเมรัย อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท
๖. เว้นจากการบริโภคอาหารในเวลาวิกาล คือ เที่ยงวันแล้วไป

๗. เว้นจากพ็อนรำ ชั้บร้อง บรรเลงดนตรี ดูการเล่น
อันเป็นข้าศึกแห่งพรหมจรรย์ การตัดทรงดอกไม้
ของหอมและเครื่องลูบไล้ ซึ่งใช้เป็นเครื่อง
ประดับตกแต่ง

๘. เว้นจากที่นอนอันสูงใหญ่ หรุหร่า ฟุ่มเฟือย

หรือประพฤติตามพุทโธวาท ที่พระพุทธรังทรงตรัส
สอนสองพราหมณ์เฒ่า ผู้มีอายุได้ ๑๒๐ ปี ให้บำเพ็ญทาน
และรักษาศีล ๕ ให้บริบูรณ์ตลอดชีวิต ซึ่งต่อมาสองพราหมณ์
ได้นำไปปฏิบัติ และได้ตายไปเกิดเป็นสหายกับเทวดาอยู่โลก
สวรรค์

หรือประพฤติตามพุทโธวาท ที่พระพุทธรังทรงตรัส
สอนอลิพันธกบุตร ให้เว้นประพฤติอกุศลกรรมบถ ๑๐

๑. ปาณาติบาต

๒. อทินนาทาน

๓. กาเมสุมิฉฉาจาร

๔. มุสาวาท

๕. ปิสุณาวาจา (พูดยุยงให้แตกร้าง)
๖. ผรุสวาจา (พูดหยาบคาย)
๗. สัมผัสปปลาปะ (พูดเพ้อเจ้อ)
๘. มีจิตอภิชฌา (โลภอยากได้ของเขา)
๙. มีจิตพยาบาท
๑๐. มีความเห็นผิด

ทั้งหมดเหล่านี้เป็นอกุศลกรรมบถ ซึ่งผู้หวังมีชีวิต
หน้าไปเกิดเป็นชาวสวรรค์ต้องเว้นให้ได้ คือ ไม่ประพฤติ
อกุศลกรรมบถ ๑๐ นั้นเอง เมื่อถึงเวลาที่ต้องทิ้งชั้นรลโลก
พลังของศีล ๘ พลังของทานรวมกับพลังของศีล ๕ และ
พลังของการเว้นอกุศลกรรมบถ ๑๐ ย่อมเป็นพลังผลักดัน
จิตวิญญาณให้โคจรไปสู่ภพสวรรค์

ลงทุนไปพรหมโลก

ผู้ใดปรารถนานำพาชีวิตไปเกิดเป็นรูปพรหมหรือ
รูปพรหม ต้องลงทุนด้วยการพัฒนาตนเอง ให้มีศีลอย่าง
น้อยห้าข้อคุมใจอยู่เป็นปกติ แล้วลงทุนต่อด้วยการปฏิบัติ

สมถกรรมฐาน โดยมีสัจจะและความเพียรเป็นเครื่องสนับสนุนจนกระทั่งจิตเข้าถึงความตั้งมั่นเป็นสมาธิแน่วแน่ (อัปปนาสมาธิ) หรือที่เรียกว่า สมาธิระดับฌาน ได้แล้ว หากจำเป็นต้องทิ้งชั้นธลาโลกไปในขณะที่จิตทรงอยู่ในรูปฌานที่หนึ่ง อย่างหยาบ อย่างกลาง อย่างละเอียด พลังของรูปฌานจะผลักดันจิตวิญญูณ ให้โคจรไปเกิดเป็นรูปพรหมอยู่ในพรหมโลกชั้น ปาริสัชชา บุโรหิตา มหาพรหมมา ตามลำดับ หากจำเป็นต้องทิ้งชั้นธลาโลกไปในขณะที่จิตทรงอยู่ในรูปฌานที่สอง พลังของรูปฌานจะผลักดันจิตวิญญูณ ให้โคจรไปเกิดเป็นรูปพรหมอยู่ในพรหมโลกชั้น ปริตตภา อัมปมาณาภา อาภัสสรา ตามลำดับ หากจำเป็นต้องทิ้งชั้นธลาโลกไปในขณะที่จิตทรงอยู่ในรูปฌานที่สาม พลังของรูปฌานจะผลักดันจิตวิญญูณ ให้โคจรไปเกิดเป็นรูปพรหมอยู่ในพรหมโลกชั้น ปริตตสุภา อัมปมาณสุภา สุกกิณหา ตามลำดับ และหากจำเป็นต้องทิ้งชั้นธลาโลกไปในขณะที่จิตทรงอยู่ในรูปฌานที่สี่ พลังของรูปฌานจะผลักดันจิตวิญญูณ ให้โคจรไปเกิดเป็นรูปพรหมอยู่ในพรหมโลกชั้น อัสญญีสัตตา เวหิพลา ตามความหยาบ ความละเอียดของฌาน ตามลำดับ

และหากบุคคลมีสภาวะของจิตเป็นอริยบุคคลอย่าง
น้อยขั้นพระอนาคามี ตายแล้วจิตวิญญูณจะโคจรไปเกิด
เป็นอริยรูปพรหมอยู่ในสุทธาวาสชั้น อวิหา อตปปา สุตสสา
สุทสสี และอกนิฏฐา ตามกำลังของคุณธรรมที่พัฒนาได้

ผู้ใดพัฒนาจิต (สมถภาวนา) จนสามารถเข้าถึง
อรุพฌานที่เรียกว่า อากาสาณัญจายตนฌาน แล้วจำเป็น
ต้องตายลงในขณะจิตทรงอยู่ในอรุพฌาน พลังของ
อากาสาณัญจายตนฌาน ย่อมผลักดันจิตวิญญูณให้โคจร
ไปเกิดเป็นอรุพพรหม อยู่ในพรหมโลกชั้นอากาสาณัญจาย
ตนภูมิ

ผู้ใดพัฒนาจิตฯ จนสามารถเข้าถึงอรุพฌานที่เรียกว่า
วิญญูณัญจายตนฌาน แล้วจำเป็นต้องตายลงในขณะจิต
ทรงอยู่ในอรุพฌาน พลังของวิญญูณัญจายตนฌาน ย่อม
ผลักดันจิตวิญญูณให้โคจรไปเกิดเป็นอรุพพรหม อยู่ใน
พรหมโลกชั้นวิญญูณัญจายตนภูมิ

ผู้ใดพัฒนาจิตฯ จนสามารถเข้าถึงอรุปรณานที่เรียกว่า
เนวสัณญานาสัณญายตนณาน แล้วจำเป็นต้องตายลงในขณะ
จิตทรงอยู่ในอรุปรณาน พลังของเนวสัณญานาสัณญายตน
ณาน ย่อมผลักดันจิตวิญญาณให้โคจรไปเกิดเป็นอรุปรพรม
อยู่ในพรหมโลกชั้นเนวสัณญานาสัณญายตนภูมิ

ลงทุนปิดอบายภูมิ

คำว่า “ปิดอบายภูมิ” หมายถึง การพัฒนาจิตจนเข้าถึงสภาวะอริยบุคคล นับแต่พระโสดาบันขึ้นไป ผู้มีสภาวะของจิตเป็นเช่นนี้ ตายแล้วจะไม่ลงไปเกิดเป็นสัตว์ (รูปนาม) อยู่ในอบายภูมิอีกต่อไป และตายเกิดอีกไม่เกินเจ็ดชาติ ย่อมนำพาชีวิตพ้นไปจากสงสาร

ดังนั้นผู้ใดปรารถนาปิดอบายภูมิ ต้องลงทุนพัฒนาจิตตนเองให้เป็นผู้มีศีลที่พระอริยเจ้าพอใจ อย่างน้อยเป็นศีล ๕ ที่ไม่ขาด ไม่ทะลุ ไม่ต่าง ไม่พร้อย แล้วลงทุนต่อการปฏิบัติสมถกรรมฐาน โดยเลือกเอาองค์บริกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจากกัมมัฏฐาน ๔๐ (กสิณ ๑๐ อสุภะ ๑๐ อนุสติ ๑๐ พรหมวิหาร ๔ อาหารเรปฏิกุลสัญญา ๑ จตุธาตววัตถาน ๑ และอรูป ๔) ที่เหมาะกับจริตของตน มาฝึกจิตให้มีสติตั้งมั่นเป็นสมาธิ จนถึงระดับที่ควรแก่การนำไปใช้พัฒนาจิต

(วิปัสสนากรรมฐาน) ให้เกิดปัญญาเห็นแจ้ง แล้วใช้ปัญญาเห็นแจ้งไปกำจัดสังโยชน์ อย่างน้อยสามตัวแรก คือ สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สลัปปตปราคาส จนหมดไปจากใจ คือใจเป็นอิสระจากกิเลสทั้งสามตัวที่กล่าวได้แล้ว สภาวะของจิตที่เข้าถึงความมีอริยธรรมขั้นต้นเป็นพระโสดาบัน จึงจะสามารถปิดบายนุญได้ จิตที่เป็นอิสระจากสักกายทิฏฐิ เป็นจิตที่เห็นถูกต้องตามธรรมว่า ชันธ ๕ (รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ) ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน เพราะแต่ละชันธเหล่านี้ ต้องเป็นไปตามกฎไตรลักษณ์ (อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา) จิตจึงจะมีความเป็นอิสระจากสักกายทิฏฐิได้

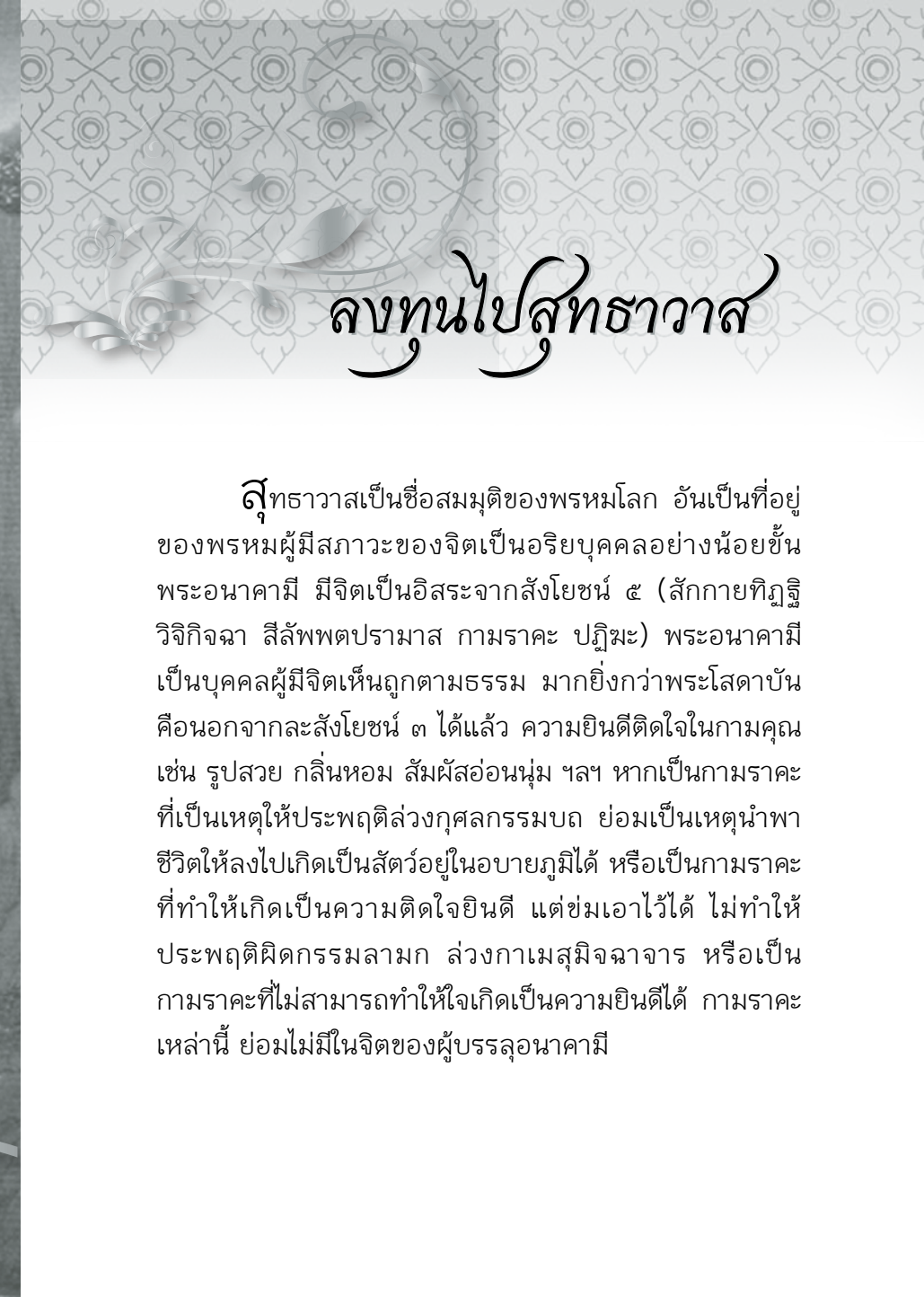
จิตที่เป็นอิสระจากวิจิกิจฉา เป็นจิตที่เห็นถูกต้องตามธรรมว่า พระพุทธเจ้ามีจริง ธรรมวิเศษ อันได้แก่ ญาณ มรรค ผล นิพพาน มีจริง พระอริยสงฆ์ผู้บรรลุมุตติธรรมมีอยู่จริง ฯลฯ

จิตที่เป็นอิสระจากสลัปปตปราคาส เป็นจิตที่เห็นถูกต้องตามธรรมว่า ข้อปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง อาทิ การบำเพ็ญศีล และพรตอย่างถ้อยคำ มิใช่หนทางแห่งความพ้นทุกข์

การประพาดิตนให้เป็นเหมือนอย่างโค (โควัตร) มิใช่ทาง
แห่งความพ้นทุกข์ การประพาดิตนให้เป็นเหมือนอย่างสุนัข
(กุกกุวัตร) มิใช่ทางแห่งความพ้นทุกข์ การประพาดิตนให้มี
สันโดษด้วยการนุ่งลมห่มผ้า (ทิคัมพรวัตร) มิใช่ทางแห่ง
ความพ้นทุกข์ การบำเพ็ญสมณกรรมฐาน (กลินภาวนา)
จนจิตเข้าถึงฌานสมาบัติ มิใช่ทางแห่งความพ้นทุกข์
การสวดมนต์อ้อนวอนพระเจ้าผู้สร้างโลก มิใช่ทางแห่งความ
พ้นทุกข์ ฯลฯ ต่างๆเหล่านี้ ย่อมไม่มีในจิตสันดานของผู้บรรล
ุอริยธรรมขั้นต้น (พระโสดาบัน) หรือเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า
มีจิตเป็นอิสระจากสิลัพพตปราคาส

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้ใดมีจิตเป็นอิสระอย่างน้อยจาก
สังโยชน์ ๓ ได้แล้ว เมื่อวาระของอายุขัยเวียนบรรจบ จิตที่
ออกจากร่างจะไม่ใคร่ไปเกิดเป็นสัตว์ (รูปนาม) อยู่ในภพ
ภูมิต่ำ (อบายภูมิ) อีกต่อไป จนกว่าจะใคร่เข้าสู่นิพพาน
จึงเรียกผู้มีสภาวะของจิตเป็นเช่นนี้ว่า ปิดอบายภูมิ

ลงทุนไปสุทธาวาส

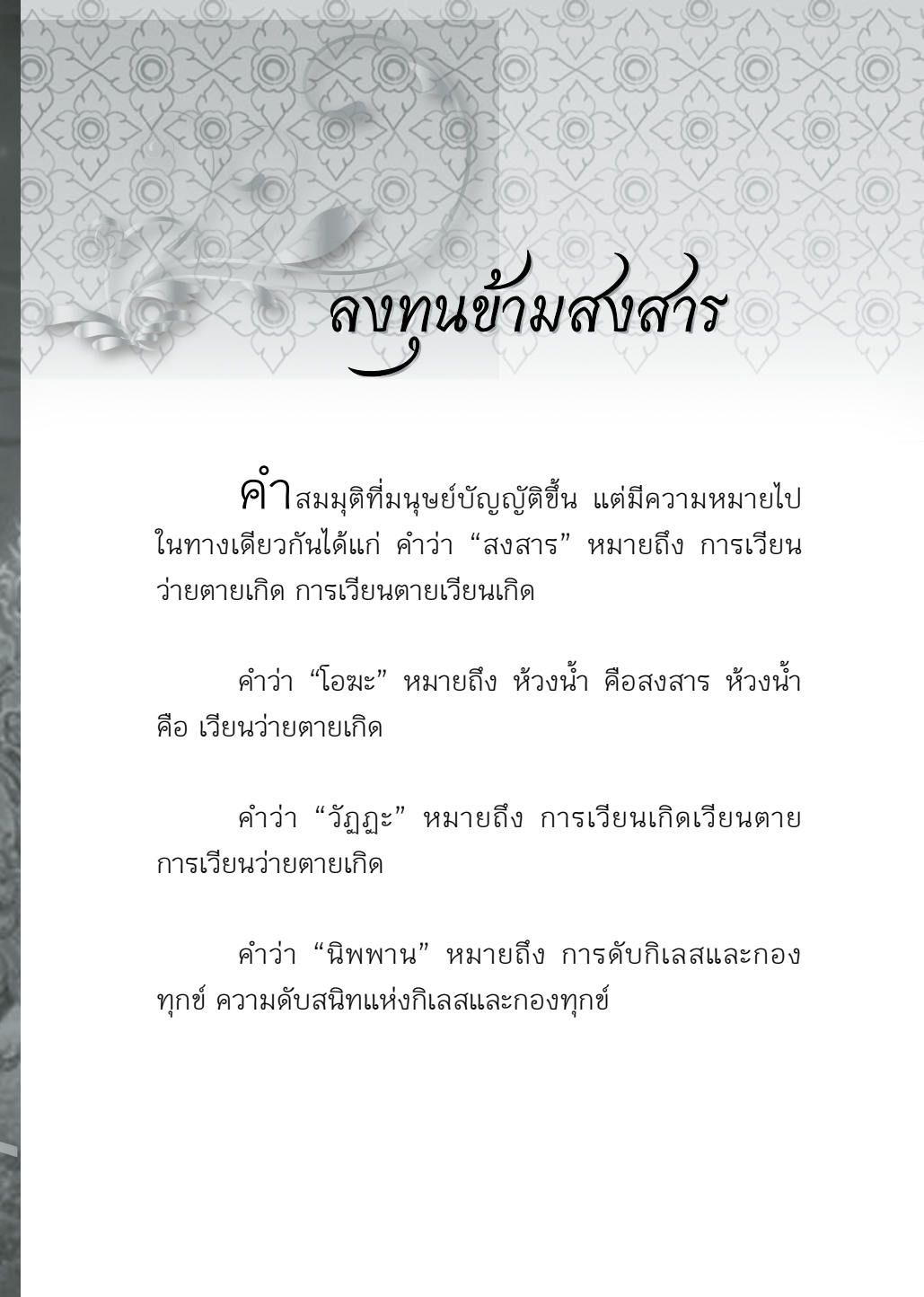
สุทธาวาสเป็นชื่อสมมุติของพรหมโลก อันเป็นที่อยู่ของพรหมผู้มีสภาวะของจิตเป็นอริยบุคคลอย่างน้อยชั้นพระอนาคามี มีจิตเป็นอิสระจากสังโยชน์ ๕ (สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สิล্পพตปรามาส กามราคะ ปฏิฆะ) พระอนาคามีเป็นบุคคลผู้มีจิตเห็นถูกตามธรรม มากยิ่งกว่าพระโสดาบัน คือนอกจากละสังโยชน์ ๓ ได้แล้ว ความยินดีติดใจในกามคุณ เช่น รูปสวय กลิ่นหอม สัมผัสอ่อนนุ่ม ฯลฯ หากเป็นกามราคะที่เป็นเหตุให้ประพาสว่างกุศลกรรมบถ ย่อมเป็นเหตุนำพาชีวิตให้ลงไปเกิดเป็นสัตว์อยู่ในอบายภูมิได้ หรือเป็นกามราคะที่ทำให้เกิดเป็นความติดใจยินดี แต่ข่มเอาไว้ได้ ไม่ทำให้ประพาสผิดกรรมลามก ล่วงกาเมสุมิจฉาจาร หรือเป็นกามราคะที่ไม่สามารถทำให้ใจเกิดเป็นความยินดีได้ กามราคะเหล่านี้ ย่อมไม่มีในจิตของผู้บรรลุนาคามี

สุดท้าย ผู้ใดมีจิตเป็นอิสระจากความขัดเคืองใจ อันเกิดมาแต่เหตุได้ยินเสียงด่า เสียงข่มขู่ เสียงนินทา ผู้นั้นได้ชื่อว่า พระอนาคามี ผู้มีสภาวะของจิตเป็นเช่นนี้ เมื่อถึงวาระที่ต้องทิ้งขันธโลภแล้ว จิตวิญญานที่ปราศจากสังโยชน์ ๕ ดังตัวอย่างที่เกิดขึ้นก่อนและหลังพุทธกาล เมื่อมฤกการพรหมจากสุทธาวาส นำเอาอัฐบริขารมาถวายเจ้าชายสิทธัตถะ หลังจากที่ทรงตัดพระเมาฬีด้วยพระขรรค์แล้ว โทณพราหมณ์ผู้ทำหน้าที่แบ่งพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธโคดม ตายแล้วจิตวิญญานได้โคจรไปเกิดเป็นอริยพรหมอยู่ในสุทธาวาสเช่นเดียวกัน ปุกกุสาติ เจ้าชายแห่งเมืองดักกิลลา ได้ฟังธรรมจากพระโอบุสฐ์ในขณะยังเป็นมรवास ได้โยนิโสมนสิการ จนจิตบรรลุนาคามีผล แต่ถูกแม่วัวขวิดตายขณะเดินทางบาตรและจีวร เพื่อใช้บวชเป็นพระสงฆ์ในพุทธศาสนา ตายแล้วจิตวิญญานได้โคจรไปเกิดเป็นอริยพรหมอยู่ในสุทธาวาสพรหมโลก ฯลฯ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้ใดมีจิตเป็นอิสระจากสังโยชน์ ๕ ได้แล้ว เมื่อถึงวาระหรือจำเป็นต้องทิ้งชั้นธลาโลก จิตวิญญาณย่อมโคจรไปเกิดเป็นอริยพรหมอยู่ในสุทธาวาสพรหมโลกชั้นใดชั้นหนึ่งในห้าชั้น (อวิหา อตปปา สุตัสสา สุตัสสี อกนิฏฐา) ตามกำลังของคุณธรรมที่พัฒนาได้ และมีอายุขัยยืนยาวนับพันนับหมื่นกับ อริยพรหมไม่นำพาชีวิตถอยย้อนกลับมาเกิดอยู่ในภพภูมิที่ต่ำกว่า มีแต่เกิดในภพภูมิที่สูงยิ่งขึ้น จนกว่าจะเข้าสู่นิพพาน การลงทุนนำตัวเองไปปฏิบัติธรรม จนเข้าถึงอริยธรรมชั้นพระอนาคามีได้ ถือว่าเป็นการลงทุนชีวิตที่คุ้มค่า

ลงทุนข้ามสงสาร

คำสมมุติที่มนุษย์บัญญัติขึ้น แต่มีความหมายไปในทางเดียวกันได้แก่ คำว่า “สงสาร” หมายถึง การเวียนว่ายตายเกิด การเวียนตายเวียนเกิด

คำว่า “โอะมะ” หมายถึง ห้วงน้ำ คือสงสาร ห้วงน้ำคือ เวียนว่ายตายเกิด

คำว่า “วัฏฏะ” หมายถึง การเวียนเกิดเวียนตาย การเวียนว่ายตายเกิด

คำว่า “นิพพาน” หมายถึง การดับกิเลสและกองทุกข์ ความดับสนิทแห่งกิเลสและกองทุกข์

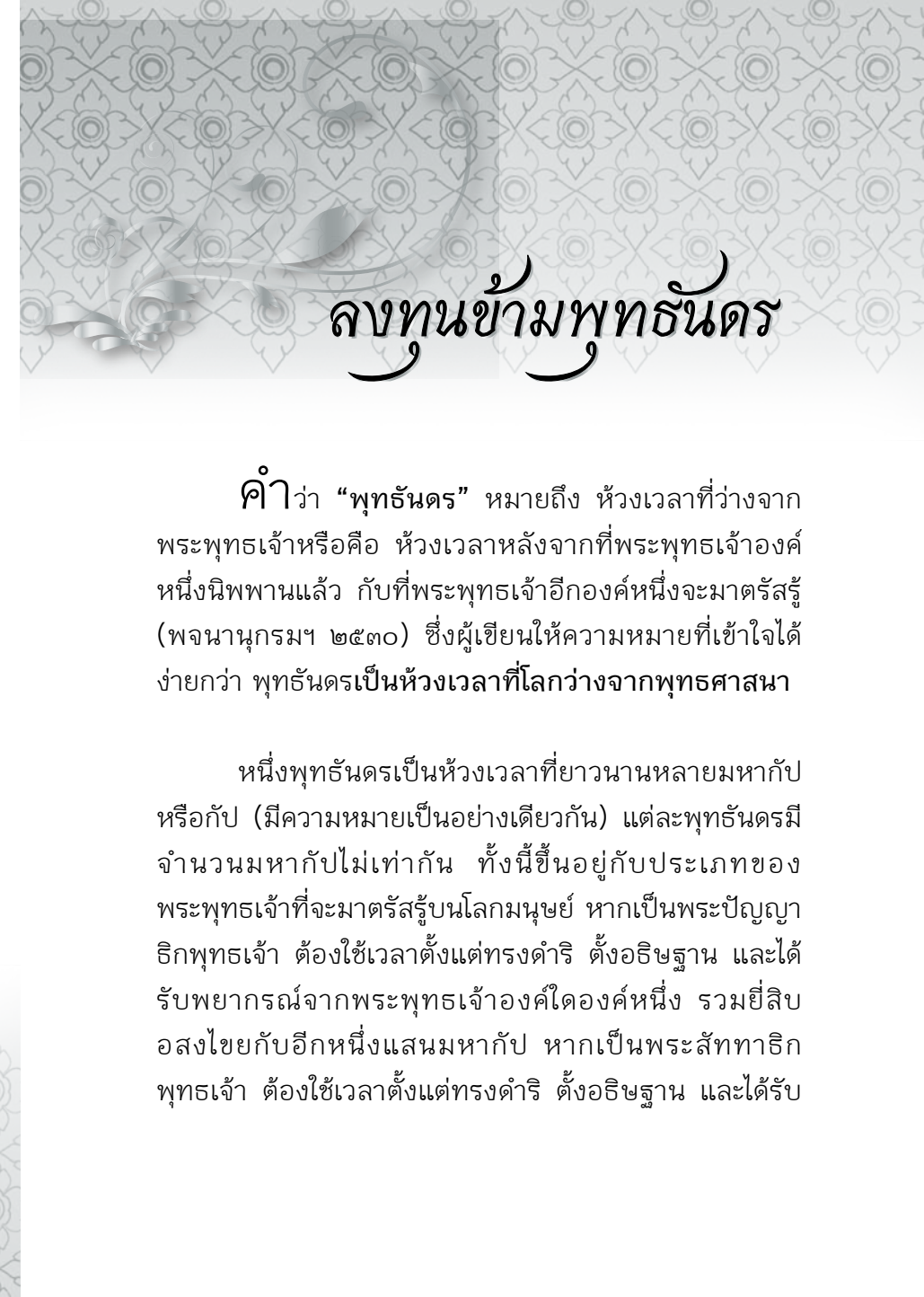
นิพพานเป็นจุดหมายสูงสุดในพุทธศาสนา ที่พระพุทธะทรงชี้ทางให้ภิกษุนำพาชีวิตไปสู่ความสิ้นสุดของการเดินทาง หรือหมายถึง นำพาชีวิตให้พ้นไปจากการเวียนตายเวียนเกิด อยู่ในภพต่างๆ ของสงสาร หรือหมายถึง นำพาชีวิตไปให้พ้นจากความทุกข์ทั้งปวง ฯลฯ

การเกิดมาได้อัตภาพเป็นมนุษย์ นับว่าโชคดีที่สามารถพัฒนาจิตวิญญาณให้บรรลุถึงเป้าหมายสูงสุดของชีวิตได้ แต่ในอีกมุมมองหนึ่งเห็นเป็นโชคร้ายของชีวิต ที่ต้องพบกับความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ เพราะการเกิดเป็นทุกข์ การแก่เป็นทุกข์ การตายเป็นทุกข์ นอกจากนี้ยังมีทุกข์ที่เนื่องด้วย การเจ็บป่วยเป็นทุกข์ การไม่ได้สิ่งที่หวังเป็นทุกข์ การพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รักเป็นทุกข์ ฯลฯ

พระพุทธะทรงเห็นทุกข์ได้ละเอียดถี่ถ้วน ก็ด้วยเหตุแห่งปัญญาบารมีที่พระองค์ทรงสั่งสมมายาวนาน จึงทรงชี้แนะพุทธบริษัทโดยเฉพาะภิกษุ ให้ลงทุนนำตัวเข้าปฏิบัติ ตามแนวของไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา แล้วใช้ปัญญาเห็นแจ้งที่พัฒนาได้ มาส่งนำพาชีวิตให้พ้นไปจาก

ความทุกข์ทั้งปวง เช่นเดียวกัน หากพุทธบริษัทอื่น มีศรัทธา นำเอาคำชี้แนะไปปฏิบัติให้ถูกต้องตามธรรมได้แล้ว การนำชีวิตให้พ้นไปจากความทุกข์ทั้งปวงย่อมเกิดขึ้นได้ และถือว่าเป็นการลงทุนชีวิตที่ได้ผลเป็นกำไรสูงสุด การจะเป็นเช่นนี้ได้ บุคคลที่มาเกิดเป็นมนุษย์อยู่ในปัจจุบัน ต้องลงทุนพัฒนาตัวเอง ให้เข้าถึงความเป็นพระอนาคามีให้ได้ก่อน แล้วหลังจากนั้นใช้ปัญญาเห็นถูกต้องตามธรรม กำจัดสังโยชน์อีกห้าตัวที่เหลือ พระอนาคามีเป็นผู้ที่มีจิตดำเนินอยู่ในมรรคลำดับที่สี่ ที่เรียกว่า อรหัตตมรรค จิตที่ดำเนินอยู่ในมรรคที่สี่นี้ มีปัญญาเห็นถูกต้องตามธรรมกล้าแข็ง จึงสามารถกำจัดรูปราคสังโยชน์ คือมีจิตไม่ยินดี ไม่มีความอยากเกิดเป็นรูปพรหมทั้งสิบหกชั้น ปัญญาในอรหัตตมรรคสามารถกำจัด อรูปราคสังโยชน์ คือมีจิตไม่ยินดี ไม่มีความอยากเกิดเป็น อรูปพรหมทั้งสี่ชั้น ปัญญาในอรหัตตมรรค สามารถกำจัดมานสังโยชน์ เป็นจิตที่เห็นถูกต้องตามธรรม ไม่เอาจิตเข้าไปผูกติดเป็นทาสของความถือตัวว่าเป็นเรา แล้วทำให้เกิดเป็น ความหยิ่ง จองหอง อวดดี (อหังการ) และไม่ถือตัวว่าเป็นของเรา (มมังการ) จิตในลักษณะเช่นนี้เป็นจิตที่เป็นอิสระจากมานสังโยชน์ ปัญญาในอรหัตตมรรค สามารถกำจัด

ความคิดฟุ้งไปต่างๆนานา เป็นจิตที่ระลึกรู้แต่ในปัจจุบันขณะ ตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์เดียวได้นาน จิตเช่นนี้เห็นถูกต้องตามธรรมว่า จิตเป็นอิสระจากอุทัจจสังโยชน์ และสุดท้ายปัญญาในอรรถตมมรรค สามารถกำจัดความไม่รู้จริง แล้วทำให้เข้าถึงความจริงของอริยสัจ คือ ความจริงที่ทำให้คนเป็นพระอริยะ ได้แก่ รู้ว่าสรรพสิ่งมีสภาพที่คงทนอยู่ไม่ได้ (ทุกข์) รู้ว่าความทะยานอยากนั้นเป็นเหตุให้เกิดทุกข์ (สมุทัย) รู้ว่าการดับความทะยานอยากได้สิ้นเชิงเป็นการดับทุกข์ (นิโรธ) รู้ว่าวิธีปฏิบัติแปดประการเป็นหนทางแห่งการดับทุกข์ (มรรค) จิตที่เข้าถึงความจริงทั้งสี่อย่างนี้เรียกว่า เป็นจิตที่สามารถตัดอวิชชาสังโยชน์ให้หมดไปจากใจได้ จิตที่เป็นอิสระจากสังโยชน์ ๑๐ ได้ เป็นจิตที่เข้าถึงอรรถตมผล เรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า นามดับ ซึ่งมีผู้รู้อธิบายเพิ่มเติมว่า เป็นการดับของเจตสิก คือ อารมณ์ที่เกิดขึ้นกับใจ อาทิ โลก โกรธ หลง เมตตา สติ ปัญญา ฯลฯ ไม่ปรากฏมีขึ้นกับจิตของผู้ที่เข้าถึงอรรถตมผล จึงเรียกพระอริยบุคคลที่มีสภาวะของจิตเข้าถึงอรรถตมผล แต่ยังมีชีวิตอยู่ว่า สอปาทีเสสนิพพาน และเมื่อใดที่อายุขัยเวียนบรรจบ ย่อมดับรูปดับนามเข้าสู่นิพพาน หรืออนุปาทีเสสนิพพาน

ลงทุนข้ามพุทธันดร

คำว่า “พุทธันดร” หมายถึง ห้วงเวลาที่ว่างจากพระพุทธเจ้าหรือคือ ห้วงเวลาหลังจากที่พระพุทธเจ้าองค์หนึ่งนิพพานแล้ว กับที่พระพุทธเจ้าอีกองค์หนึ่งจะมาตรัสรู้ (พจนานุกรมฯ ๒๕๓๐) ซึ่งผู้เขียนให้ความหมายที่เข้าใจได้ง่ายกว่า พุทธันดรเป็นห้วงเวลาที่โลกว่างจากพุทธศาสนา

หนึ่งพุทธันดรเป็นห้วงเวลาที่ยาวนานหลายมหากัปหรือกัป (มีความหมายเป็นอย่างเดียวกัน) แต่ละพุทธันดรมีจำนวนมหากัปไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของพระพุทธเจ้าที่จะมาตรัสรู้บนโลกมนุษย์ หากเป็นพระปัญญาธิกพุทธเจ้า ต้องใช้เวลาตั้งแต่ทรงดำริ ตั้งอธิษฐาน และได้รับพยากรณ์จากพระพุทธเจ้าองค์ใดองค์หนึ่ง รวมยี่สิบอสงไขยกับอีกหนึ่งแสนมหากัป หากเป็นพระสังฆาธิกพุทธเจ้า ต้องใช้เวลาตั้งแต่ทรงดำริ ตั้งอธิษฐาน และได้รับ

พยากรณ์ฯ รวมสี่สิบอสงไขยกับอีกหนึ่งแสนมหากัป และ
สุดท้ายหากเป็นพระวิริยาริกพุทธเจ้า ต้องใช้เวลาตั้งแต่ทรง
ดำริ ตั้งอธิษฐาน และได้รับพยากรณ์ฯ รวมแปดสิบอสงไขย
กับอีกหนึ่งแสนมหากัป

ดังนั้นในแต่ละพุทธันดร จึงมีความยาวนานของ
จำนวนมหากัปไม่เท่ากัน ดังตัวอย่างนับแต่พระที่บังกร
พุทธเจ้าลงมา

พระธัมมทัสสีเป็นพระพุทธเจ้าองค์ที่ ๑๕ ต้อง
ว่างเว้นไปหนึ่งพุทธันดร พระลิตถัตตะจึงมาตรัสรู้เป็น
พระพุทธเจ้าองค์ที่ ๑๖ พุทธันดรนี้ยาวนานถึงยี่สิบสี่มหากัป

พระเวสสภูเป็นพระพุทธเจ้าองค์ที่ ๒๑ ต้องว่างเว้น
ไปหนึ่งพุทธันดร พระกกุสันธะจึงมาตรัสรู้เป็น
พระพุทธเจ้าองค์ที่ ๒๒ พุทธันดรนี้ยาวนานถึงสามสิบเอ็ด
มหากัป

พระวิปัสสีเป็นพระพุทธเจ้าองค์ที่ ๑๙ ต้องว่างเว้นไป
หนึ่งพุทธันดร พระสิขีจึงมาตรัสเป็นพระพุทธเจ้าองค์ที่ ๒๐
พุทธันดรนี้ยาวนานถึงหกสิบมหากัป

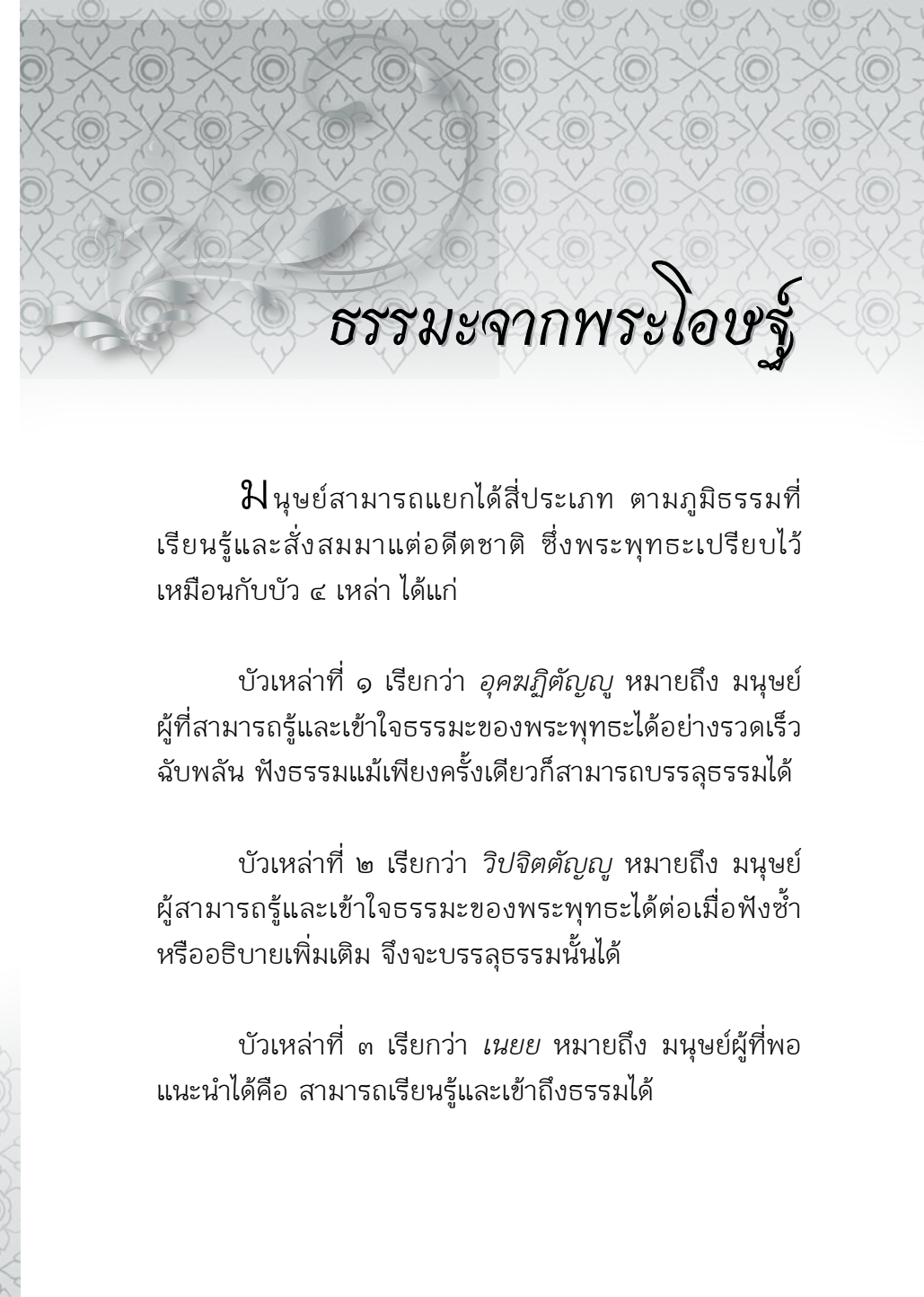
พระวิปัสสีเป็นพระพุทธเจ้าองค์ที่ ๑๐ ต้องว่างเว้นไป
หนึ่งพุทธันดร พระสุเมธะจึงมาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าองค์
ที่ ๑๑ พุทธันดรนี้ยาวนานถึงสามหมื่นมหากัป (มุณีนาถที่ปนิ :
พระพรหมโมลี) ฯลฯ

บุคคลผู้ลงทุนสร้างและสั่งสมบารมีข้ามพุทธันดร
อาทิ พระมหาโมคคัลลานะและพระสารีบุตร กว่าที่ท่านทั้ง
สองจะได้รับแต่งตั้งจากพระพุทธโคดมให้เป็นอัครสาวกได้
ต้องสร้างและสั่งสมบารมีมายาวนานข้ามหลายพุทธันดร
ถึงหนึ่งอสงไขยกับอีกหนึ่งแสนมหากัป

กว่าจะได้เป็นพระชายาของเจ้าชายสิทธัตถะ ราชโอรส
ของพระเจ้าสุทโธทนะ แห่งกรุงกบิลพัสดุ์ ยโสธราต้องสร้าง
และสั่งสมบารมีข้ามหลายพุทธันดร นับตั้งแต่ครั้งที่ได้พบ
และถวายดอกบัวแด่พระทีปังกรพุทธเจ้า

กว่าจะได้รับแต่งตั้งจากพระพุทธโคดม ให้เป็นผู้มี
ความยอดเยี่ยมในการตรัสรู้เร็ว พาหิยะต้องสั่งสมบารมี
มายาวนานข้ามหลายพุทธันดร นับตั้งแต่ครั้งที่ได้รับ
พยากรณ์จากพระปทุมุตตรพุทธเจ้า ฯลฯ

ธรรมะจากพระโอษฐ์

มนุษย์สามารถแยกได้สี่ประเภท ตามภูมิธรรมที่
เรียนรู้และสั่งสมมาแต่อดีตชาติ ซึ่งพระพุทธรูปเปรียบไว้
เหมือนกับบัว ๔ เหล่า ได้แก่

บัวเหล่าที่ ๑ เรียกว่า อุคฆฏัตถุญญ หมายถึง มนุษย์
ผู้ที่สามารถรู้และเข้าใจธรรมะของพระพุทธรูปได้อย่างรวดเร็ว
ฉับพลัน ฟังธรรมแม้เพียงครั้งเดียวก็สามารถบรรลุธรรมได้

บัวเหล่าที่ ๒ เรียกว่า วิปจิตถตุญญ หมายถึง มนุษย์
ผู้สามารถรู้และเข้าใจธรรมะของพระพุทธรูปได้ต่อเมื่อฟังซ้ำ
หรืออธิบายเพิ่มเติม จึงจะบรรลุธรรมนั้นได้

บัวเหล่าที่ ๓ เรียกว่า เหนยย หมายถึง มนุษย์ผู้ที่พอ
แนะนำได้คือ สามารถเรียนรู้และเข้าถึงธรรมได้

บัวเหล่าที่ ๔ เรียกว่า ปทปรมะ ได้แก่ มนุษย์ที่ไม่สนใจธรรม (น้ำชาล้นถ้วย) หรือสนใจแต่เพียงตัวบทหรือถ้อยคำเป็นอย่างยิ่ง แต่ไม่อาจเข้าถึงความหมายได้อย่างถูกต้อง

ด้วยเหตุที่มนุษย์สั่งสมคุณธรรมมาแต่อดีตชาติมากน้อยไม่เท่ากัน จึงเป็นเหตุให้สัตว์บุคคลผู้มาเกิดอยู่ในครั้งพุทธกาล อันเป็นห้วงเวลานับแต่วันตรัสรู้จนถึงวันเสด็จดับขันธปรินิพพาน จึงเป็นมนุษย์ประเภทบัวเหล่าที่หนึ่งและสอง มีเป็นจำนวนมากกว่ามนุษย์ผู้เกิดอยู่ในยุคปัจจุบัน มนุษย์ในครั้งพุทธกาลเมื่อได้ฟังธรรมจากพระโอษฐ์แล้ว จึงสามารถบรรลุธรรมได้ทันที อาทิ ปัญจวัคคีย์ (โกณฑัญญะ วัปปะ ภัททิยะ มหานาม อัสสชิ) เมื่อได้ฟัง ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร ที่พระพุทธะทรงตรัสแสดงเรื่องนักบวชต้องไม่ประพฤติดุสโต่งสองทาง นักบวชต้องดำเนินตามทางสายกลาง และทรงตรัสแสดงเรื่องอริยสัจ ๔ ผลปรากฏว่าโกณฑัญญะพิจารณาหลักธรรมโดยแยบคาย (โยนิโสมนสิการ)

แล้วได้ดวงตาเห็นธรรมเป็นพระโสดาบันทันที แต่โยคีที่เหลือเมื่อได้รับคำอธิบายเพิ่มเติม แล้วนำหลักธรรมมาโยนิโสมนสิการ ผลปรากฏว่าได้ดวงตาเห็นธรรมตามโกณฑัญญะหลังจากที่ปัญจวัคคีย์ได้ดวงตาเห็นธรรมแล้ว จึงฟังธรรมจากพระโอษฐ์เรื่อง อนัตตลักขณสูตร โยคีทั้งหลายได้พิจารณาหลักธรรมอย่างแยบคาย ผลปรากฏว่า จิตของปัญจวัคคีย์บรรลอรหัตตผลเป็นพระอรหันต์

พาหิยะเดินเท้ารอนแรมจากอปปรันตชนบทไปยังกรุงสาวัตถี ต้องใช้เวลาเดินทางหลายวัน เมื่อถึงกรุงสาวัตถีเห็นพระพุทธรูปทรงดำเนนบิณฑบาตอยู่บนถนนในกรุงสาวัตถี จึงขอให้พระองค์แสดงธรรมให้ฟัง ด้วยพระมหากรุณาคุณอันไม่มีประมาณ พระพุทธรูปตรัสกับพาหิยะว่า “พาหิยะ เธอควรศึกษาอย่างนี้ว่า เมื่อเห็นสักแต่ว่าเห็น เมื่อได้ยินสักแต่ว่าได้ยิน เมื่อทราบสักแต่ว่าทราบ เมื่อรู้สึกสักแต่ว่ารู้สึก” พาหิยะได้พิจารณาธรรมจากพระโอษฐ์อย่างแยบคาย แล้วบรรลอรหัตตผลทันที (อสีติ : บรรจบ บรรณรุจิ)

โสปากะ เด็กชายผู้กำพร้าบิดา ผู้มีอายุได้เจ็ดขวบ ถูก
อาใจร้ายจับมัดมือมัดเท้าผูกติดไว้กับศพในป่าช้า โดยหมาย
ให้สุนัขจิ้งจอกกัดกินในเปลาค่าคืน ด้วยพระมหากรุณาของ
พระพุทธะ จึงใช้ฤทธิ์แสดงองค์ให้ปรากฏขึ้นในป่าช้า แล้ว
ทรงตรัสกับโสปากะว่า “มาเกิดโสปากะ อย่างกลัวเลย เธอจง
แลดูตถาคต เราจะยังเธอให้ข้ามพ้นคิณนี้ไป ดุจพระจันทร์พ้น
จากปากของราหู” เด็กชายโสปากะได้พิจารณาธรรมโดย
แยบคาย แล้วทำให้จิตบรรลुโสดาปัตติผล และเมื่อได้ฟัง
ธรรมจากพระโอษฐ์ซ้ำเป็นครั้งที่สองว่า “บุตรก็ดี บิดาก็ดี
เผ่าพันธุ์ก็ดี ญาติก็ดี ย่อมไม่มีใครต้านทานได้ เมื่อความตาย
มาถึง” โสปากะผู้โสดาบันได้โยนิโสมนสิการธรรมะจาก
พระโอษฐ์ แล้วทำให้จิตบรรลุลุรหัตตผล (พุทธกิจ ๔๕
พรรษา : สุริย์-วิเชียร มีผลกิจ)

ยสะบุตรเศรษฐีชาวพาราณสี ได้ฟังธรรมจาก
พระโอรุ์ เรื่องทาน ศีล สวรรค์ โทษของกาม อาณิสสของการ
ออกจากกามและอริยสัจ ๔ อันเป็นธรรมะที่แสดงไปโดย
ลำดับจากง่ายไปหายาก (อนุพพุททิกถา) ยสะได้พิจารณาโดย
แยบคาย แล้วทำให้จิตบรรลุโสดาปัตติผล และเมื่อได้ฟัง
อนุพพุททิกถา ซ้ำเป็นครั้งที่สอง ทำให้จิตของยสะโสดาบันเข้า
ถึงอรหัตตผลได้ ฯลฯ

บทสรุป

หนึ่งในการทำหน้าที่ของจิตคือ จิตสังสมกรรมที่บุคคลได้กระทำแล้วแต่ละภพที่สัตว์บุคคลเกิดมาเป็นรูปนามทุกขณะที่จิตมีการเกิดดับ ย่อมมีการกระทำ (กรรม) เกิดขึ้นทุกการกระทำจะถูกเก็บบันทึกไว้ในดวงจิต เป็นสัญญาหรือข้อมูลกรรม การกระทำที่ให้ผลเป็นคุณธรรม อาทิ การเว้นประพฤติกุศล การประพฤตินุญจริยวัตร ๑๐ การประพฤติบารมี ๑๐ ฯลฯ เหล่านี้เป็นการกระทำที่เรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า กุศลกรรม สัตว์บุคคลผู้ประพฤติสิ่งอันเป็นกุศล ถือได้ว่าเป็นการลงทุนชีวิตที่ดี ที่ให้ผลตอบแทนเป็นกำไร ทั้งในชาติที่ตนถือกำเนิด หรือในชาติถัดไปในกาลข้างหน้า ดังนั้นแต่ละชีวิตที่เกิดอยู่ในภพต่างๆของวัฏฏะ จึงมีทั้งกำไรและขาดทุน ซึ่งเป็นผลตอบแทนที่บุคคลได้ลงทุนไว้แต่อดีต สัตว์บุคคลผู้ถือกำเนิดอยู่ในสุคติภพ อันได้แก่มนุษย์และเทวดาเป็นผู้ที่ได้ลงทุนชีวิตในทางที่เป็นกำไร เช่น ผู้ที่จะมาเกิดเป็นมนุษย์ได้ ต้องลงทุนประพฤตินมัสสีล ๕ คมใจอยู่ทุกขณะตื่นเมื่อกุศลกรรมให้ผล ย่อมให้ผลเป็นกำไรของชีวิต ด้วยการเสวยกามสุขตามอัธภาพของแต่ละบุคคลที่สั่งสมมามากน้อยไม่เท่ากัน

สัตว์บุคคลที่เกิดอยู่ในภพสวรรค์ ได้ลงทุนประพาศติบำเพ็ญทานและรักษาศีลอยู่เนื่องนิตย์ หรือประพาศติกุศลกรรมพล ๑๐ หรือประพาศติตนให้มีศีล ๘ คุมใจอยู่เสมอเมื่อกุศลกรรมให้ผลย่อมให้ผลเป็นกำไรชีวิต เสวยกามสุขที่เป็นทิพย์

สัตว์บุคคลที่เกิดอยู่ในพรหมโลก ได้ลงทุนประพาศติกุศลกรรมไว้อย่างมาก ด้วยการพัฒนาจิต (สมถภาวนา) จนเข้าถึงสมาธิแน่วแน่ (อัปปนาสมาธิ) หรือเรียกว่าเป็นสมาธิระดับฌาน เมื่ออายุขัยเวียนบรรจบ จำเป็นต้องทิ้งชั้นธรรมาโลกขณะจิตยังทรงอยู่ในฌาน พลังของฌานย่อมผลักดันจิตวิญญูณ ให้โคจรไปเป็นสัตว์ (รูปนาม) อยู่ในพรหมโลก เสวยทิพย์สุขอันเกิดจากฌานสมาบัติ ตรงกันข้ามสัตว์บุคคลที่ลงทุนเกิดอยู่ในภพพรหม ได้ลงทุนประพาศติกุศลไว้อย่างหนักเมื่ออกุศลกรรมให้ผล ย่อมให้ผลเป็นขาดทุนชีวิต คือให้ผลเป็นทุกข์ล้วนจากการถูกรบกวน เช่นเดี๋ยวก้น การไปเกิดเป็นสัตว์ในภพเปรตภพอสุรกาย เป็นการลงทุนประพาศติกุศลอย่างกลาง เมื่ออกุศลกรรมให้ผล จึงให้ผลเป็นขาดทุนชีวิตได้รับความทุกข์ ความอดอยาก หิวโหย และการไปเกิดเป็นสัตว์อยู่ในภพเดรัจฉาน เป็นการลงทุนประพาศติกุศลอย่าง

อ่อน และลงทุนสร้างความเห็นผิดให้เกิดขึ้นกับจิตวิญญาณ
เมื่ออกุศลกรรมให้ผล จึงให้ผลเป็นขาดทุนชีวิต เสวยอกุศล
วิบากจากภัยอันตรายรอบตัว

อนึ่ง บุคคลมีร่างกายเป็นเครื่องมือให้จิตได้ใช้
ทำกรรม จิตที่มีความเห็นถูกต้องตามธรรม ย่อมสั่งร่างกายให้
ประพฤติสิ่งที่เป็นกุศล อันเป็นเหตุนำมาซึ่งกำไรของชีวิต
ตรงกันข้าม จิตที่เห็นผิดไปจากธรรม ย่อมสั่งร่างกาย
ประพฤติสิ่งที่เป็นอกุศล อันเป็นเหตุนำมาซึ่งการขาดทุนชีวิต
ด้วยเหตุนี้ บุคคลผู้ประสงค์แต่ชีวิตที่เป็นกำไร ต้องเลือก
ลงทุนทำแต่กุศลกรรมที่มีลักษณะแตกต่างกันสิบสอง
ประเภท (กรรม๑๒) ดังนี้

กรรมที่ให้ผลตามเวลา

๑. กรรมที่ให้ผลในภพนี้
๒. กรรมที่ให้ผลในภพหน้า
๓. กรรมที่ให้ผลในภพต่อไป
๔. กรรมเล็กให้ผล

กรรมที่ให้ผลตามหน้าที่

๕. กรรมที่เป็นตัวนำไปเกิด
๖. กรรมสนับสนุนหรือซ้ำเติม
๗. กรรมที่ทำให้ทุเลาหรือหดสั้นเข้า
๘. กรรมตัดรอนให้ผลกรรมที่กำลังเสวยนั้นหมดไป

กรรมที่ให้ผลตามลำดับความแรง

๙. กรรมหนักให้ผลก่อน
๑๐. กรรมที่ทำบ่อยๆให้ผลรองลงมา
๑๑. กรรมใกล้ตายให้ผล เมื่อ ๙ และ ๑๐ ยังไม่ให้ผล
๑๒. กรรมลักแต่ว่าทำให้ผลท้ายสุด

การลงทุนข้ามชาติด้วยการปิดอบายภูมิ การลงทุนไปเกิดเป็นพรหมอยู่ในสุทธาวาส และการลงทุนข้ามสงสารเป็นการลงทุนชีวิตที่ดีที่สุด ซึ่งบุคคลผู้มีความเห็นถูกต้องตามธรรม นิยมเลือกการลงทุนให้กับชีวิตในลักษณะนี้ เพราะถือได้ว่าเป็นกำไรชีวิตที่สูงสุดที่มนุษย์สามารถทำให้เกิดเป็นจริงขึ้นได้ด้วยใจ (มโน มยา) ที่พัฒนาดีแล้ว ผู้อ่านเรื่องนี้พึงเลือกเอาตามที่ตนเองชอบเถิด

บรรณานุกรม

๑. พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ (๒๕๓๐) :
บริษัทสำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช จำกัด กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
๒. พุทธกิจ ๔๕ พรรษา (๒๕๔๓) : สุริย์-วิเชียร มีผลกิจ
พิมพ์ที่บริษัท คอมฟอร์ม จำกัด กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐
๓. มุณีนาถที่ปณี (๒๕๔๕) : พระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร)
สำนักพิมพ์ดอกหญ้า กรุงเทพฯ ๑๐๑๔๐
๔. วิมุตติรัตนมาลี (๒๕๔๕) : พระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร)
สำนักพิมพ์ดอกหญ้า กรุงเทพฯ ๑๐๑๔๐
๕. อลิตี-มหาสาวก (๒๕๓๗) : บรรจบ บรรณรุจิ
กองทุนศึกษาพุทธสถาน กรุงเทพฯ

ประวัติ

ดร.สนอง วรอุไร

ดร.สนอง วรอุไร ภูมิลำเนาของท่านอยู่ที่ตำบลคลองหลวง
แพ่ง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีพี่น้องทั้งหมด ๘ คน ท่าน
เป็นบุตรคนที่ ๖ บิดามารดาของท่านมีอาชีพทำสวน ทำไร่ นอกจากนี้
นี้บิดายังเป็นกำนันของตำบลคลองหลวงแพ่งและเป็นมัคนายก
ของวัดในละแวกบ้านด้วย ในวัยเด็ก ท่านมีหน้าที่ใส่บาตรตอนเช้า
ทุกวันและนำอาหารที่มารดาจัดเตรียมไปถวายพระในวันสำคัญและ
วันพระตามประสาชีวิตในชนบทยุคนั้น

ท่านได้รับการศึกษาเบื้องต้นจากโรงเรียนสุวรรณศิลป์
ใกล้บ้าน เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ สงบลง ท่านและพี่ๆ น้องๆ
ได้ย้ายเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ อยู่บ้านที่บิดามารดาซื้อไว้ให้พี่น้อง
ทุกคนอยู่ร่วมกัน ย่านประตูน้ำ โดยบิดามารดามีได้ย้ายมาด้วย
ท่านศึกษาในโรงเรียนวัฒนาศิลป์ วิทยาลัยจนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๘
ชีวิตท่านต้องรับผิดชอบงานส่วนตัว เช่น ซักรีดผ้าเอง และแบ่ง
หน้าที่กันรับผิดชอบงานในบ้านร่วมกับพี่ๆ น้องๆ ท่านเป็นอยู่อย่าง
มัธยัสถ์ อดออม และมีระเบียบ เมื่อถึงช่วงปิดเทอมก็พากันกลับ
ไปเยี่ยมบิดามารดาเพื่อช่วยงานด้านเกษตรกรรม เช่น เลี้ยงเป็ด
เลี้ยงไก่ เลี้ยงหมู เป็นต้นี่ตลอดมา

ดร.สนอง วรอุไร สนใจฝึกสมาธิครั้งแรกในขณะที่เรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยสนทนากันระหว่างพี่ๆ น้องๆ แล้วนำมาฝึกหัดปฏิบัติเองเมื่อมีโอกาส จนถึงระดับอุดมศึกษา ท่านเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จบปริญญาตรีสาขาโรคพืช เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๕ แล้วไปทำงานเป็นนักวิชาการเกษตร เผยแพร่ความรู้ด้านการปลูกข้าวปลูกเห็ดแก่ประชาชนในภาคอีสานอยู่ประมาณ ๒ ปี ในระหว่างนี้ ท่านแต่งงานมีครอบครัวและได้โอนย้ายจากกรมวิชาการข้าวกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มาเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์ เป็นอาจารย์รุ่นบุกเบิกมหาวิทยาลัยและบุกเบิกบัณฑิตวิทยาลัยด้วย

จากนั้นปีพ.ศ. ๒๕๑๔ ท่านก็ได้เรียนจบปริญญาโทเกษตรศาสตร์ มหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาเชื้อรา ปีเดียวกันนั้นเอง ท่านได้รับทุนโคลัมโบไปศึกษาปริญญาเอกสาขาไวรัสวิทยา มหาวิทยาลัยลอนดอน ประเทศอังกฤษ นาน ๔ ปี ในระหว่างการศึกษา ท่านมิได้เดินทางกลับมาเมืองไทยเลย เพราะเรียนหนักมาก ท่านใช้เวลาว่างพักทำจิตนั่งทุกวัน ซึ่งมีผลให้ท่านจดจำได้เร็ว เรียนเข้าใจง่าย และจบ ๔ ปีตามกำหนด

เมื่อกลับเมืองไทยในเดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๑๘ และมีเวลาว่างช่วงก่อนปิดเทอมไปสอนนักศึกษา ท่านตัดสินใจอุปสมบทเพื่อพิสูจน์สัจธรรมขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ณ วัดปรินายก แล้วมาฝึกวิปัสสนากรรมฐานกับพระเทพสิทธิมุนี (โชดก ปธ.๙) ที่คณะห้า วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎ์ ทำพระจันทร์ ในชั่วระยะเวลา ๓๐ วัน ที่ท่านปฏิบัติตามคำสอนของครูบาอาจารย์อย่างมอภาย ถวายชีวิตเป็นพุทธบูชา ท่านได้รับประสบการณ์ทางจิตและความก้าวหน้าในญาณอภิญญาต่างๆ มากมาย โดยหลังจากปฏิบัติได้เพียง

๑๐ วัน ท่านสามารถแยกกายกับจิตได้ และได้รับนิมิตไปแสดงธรรม เป็นครั้งแรกในชีวิต ณ ลานอโศก วัดมหาธาตุฯ นั่นเอง

เมื่อลาสิกขาบทแล้ว วิธีชีวิตของท่านเปลี่ยนแปลงไปมาก ด้วยความคิด ด้วยคำพูด และการกระทำซึ่งถูกหล่อหลอมจากภavana มยปัญญา ที่ได้รับจากการพัฒนาจิตวิญญาณในครั้งนั้น ท่านได้รับเชิญเป็นองค์บรรยายด้านหลักธรรม คุณธรรม จริยธรรม ตามหน่วยงานต่างๆ องค์กรต่างๆ มากมาย และหลังจากเกษียณอายุราชการที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ท่านยังเป็นอาจารย์พิเศษถวายความรู้แก่พระนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาด้วย

ปัจจุบันท่านเป็นครูบาอาจารย์สั่งสอนธรรม โดยได้นำประสบการณ์ตรงของท่านเองมาเป็นแบบอย่าง สร้างจุดเปลี่ยนแปลงที่ดีให้กับชีวิตของคนจำนวนมากมีกลุ่มคณะศิษย์ก่อตั้งเป็นชมรม กัลยาณธรรมช่วยกันเผยแผ่ผลงานของท่านโดยทำเป็นหนังสือหลายเล่ม เช่น ทำชีวิตให้ได้ดีและมีสุข, ยิ่งกว่าสุขเมื่อจิตเป็นอิสระ, ทางสายเอก, ตามรอยพ่อ, การใช้ชีวิตที่คุ้มค่า, มาดสดใสด้วยใจเกินร้อย, อริยมรรค นอกจากนี้ยังมีดีวีดี เทป ซีดี และ MP3 อีกเป็นจำนวนมาก

ผลงานเรื่อง “ทางสายเอก” ได้รับการแปลเป็นภาษาอังกฤษ โดยอาจารย์ทวีศักดิ์ ศุภจิตธรรม เพื่อให้ชาวต่างชาติได้มีโอกาสศึกษาถึงประสบการณ์การปฏิบัติธรรมและการพัฒนาจิตวิญญาณของท่านเพื่อเสริมสร้างความศรัทธาในวิชาวิปัสสนากรรมฐาน สุดยอดวิชาเอกของโลก

รายนามผู้ร่วมศรัทธาพิมพ์หนังสือเรื่องลงทุนข้ามชาติ

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	จำนวนเงิน
1	ชมรมสุรัตน์ธรรม	31,000
2	คุณประกอบ มานะจิตต์	30,000
3	โอมเชรามิค สะอำ เพชรบุรี	7,000
4	คุณมนตรี จึงมานะกิจ	6,240
5	คุณกฤษดา ตียากุล ห้องหนังสือเรือนธรรม	5,840
6	คุณชูเกียรติ มโนรัตน์	4,000
7	คุณหวานเมือง วัชระ, คุณประหยัด กันห่ม่า, คุณจาย-คุณนงลักษณ์ โยวินทร์และบุตรธิดา	4,000
8	คุณนงลักษณ์ ชอบดี	3,550
9	บ้านขมนันทวัน จ.เพชรบุรี	3,000
10	คุณธีรพล เปาจีนและครอบครัว	3,000
11	ร้านนายอินทร์ สาขาแกลง จ.ระยอง	3,000
12	คุณนวรรตน์ สุขเสถียรศรี	2,000
13	คุณวิสุทธิ์-คุณปุนทอง เกิดสงวน	2,000
14	คุณประทวน-คุณสมพิน เปาจีน	2,000
15	คุณสมพงษ์ เปาจีนและครอบครัว	2,000
16	คุณภูบศ-คุณศิริวรรณ น้อยวัน และครอบครัว	2,000
17	พ.ต.เสวียน-คุณรัตนา เพชรทองไทย	2,000
18	ร.ต.อ.พลสัมพันธ์ เกิดสงวนและครอบครัว	2,000
19	คุณจิรพันธ์ ทองเพชร	2,000
20	คุณพรพิมล จรุงจิตราอารีและครอบครัว	2,000
21	คุณขวัญชนก เกศแก้ว	2,000
22	คุณเอนก สัมทองคำ	1,320
23	คุณศิริไล ลาภบรรจจบและคณะ	1,200
24	คุณธราทิพย์ บุญจำรูญ	1,200
25	คุณยุวรัตน์ วัชรินทร์กาญจน์	1,000
26	คุณศศิวิมล เหลืองสันติมิตร	1,000
27	คุณสมจิตร ชื่นชมชาติ	1,000
28	คุณณัฏสนันท์ สัมพิพัฒน์ชัยและครอบครัว	1,000
29	คุณพชรธรรม พิษณุวนิชย์	1,000
30	คุณวิชัย-คุณสุนทร โพธิ์นทีไท	1,000
31	คุณเรวัตร-คุณวัลยา แสงนิล	1,000
32	คุณภคกรณ์ รุจาธนันท์และครอบครัว	1,000
33	ร้านภรภัทร ปากน้ำ	1,000
34	คุณกุลปราณี จันทร์สุกรี	1,000

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	จำนวนเงิน
35	คุณจันทนา สิริจันทร์ดิลก	1,000
36	คุณอรนุช พรหมจาด	1,000
37	คุณประพิมพ์ มหาเมหาคินท์	1,000
38	พ.ต.อ.บุญเสริม ศรีชมภูและครอบครัว	920
39	คุณคงศักดิ์-คุณจารุวรรณ อินทรชัย	800
40	คุณกนกศักดิ์-คุณจารุวรรณ อินทรชัย	800
41	คุณณัฐมา พงษ์ดา	800
42	คุณศิริลักษณ์ พูลศิริ	650
43	คุณเชิดชาย ชัยทอง	630
44	คุณธรารัตน์ กาญจนวิไลฐผล	590
45	คุณศมน พรหมคุณ	550
46	คุณยุพา พงศบุตร	540
47	คุณลิขิตกร น้อยประสาน	540
48	คุณรัตนา ขาสมบัติ	510
49	อ.สมใจ ชื่นวัฒนาประณีติ	500
50	คุณรัตนา ล้อมพงศ์ และคุณวิรัช เอื้อสรเกียรติกุล	500
51	ร้านภรภัทร ปากน้ำ	500
52	คุณอิทธิพงษ์ วงศ์แสนสุข	500
53	คุณอรทัย แซ่เตีย	500
54	คุณภาณวิทย์ เกียรติธนะวัชร	500
55	คุณสำรวย รุ่งเรืองฤทธิ	500
56	คุณสุรพงษ์ ภิญโญชนม์	500
57	คุณพ่อฉัตร-คุณแม่บุญเลื่อม กลิ่นสุวรรณ	500
58	อ.จันทรา ทองเคียน	500
59	คุณบุศกร ทรงพุฒิ	500
60	คุณสุภิชัย ประโยชน์ทวีช	500
61	คุณสุกฤษณ์-คุณกัลยา เกิดลาภผล	500
62	คุณกนิษฐา คำป้อง	500
63	คุณนงลักษณ์ อังกลิทธิ	500
64	คุณมณีนุช ทรงแสงธรรม	500
65	คุณสุภชัย ประโยชน์ทวีช	500
66	คุณเล็ก ภูวนพดลสันติ	500
67	คุณมณีนุช ทรงแสงธรรม	500
68	คุณธนต์ถอร์ จาดฤทธิ	420
69	คุณธรรมรัตน์ เฟ่งรักษ์	400
70	คุณสุวิทย์ แซ่จิว	400
71	คุณเอกบุญ ปลั่งศิริและคุณสุนันทา แซ่เล่า	400

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	จำนวนเงิน
72	คุณศิริพันธ์ เพือกโสภา	360
73	คุณทิวาพร หลวงบำรุง	350
74	คุณธนสรวง-คุณกฤตย์-คุณปวีณา โพธิ์ทอง	350
75	คุณกุลนที แสงนาค	340
76	คุณสำราญ พัทธสาร	340
77	คุณณัฏฐ์พัฒน์ สำราญสนิท	330
78	คุณจินตคุจิ โค้งสูงเนินและบุตร	300
79	คุณยืนยง วิบูลย์ชาติ	300
80	คุณจงกลณี วรพงศ์	300
81	คุณหวานเมือง วัชระ	300
82	คุณจงกลณี วงพงษ์	300
83	คุณฉลองชัย-คุณวรรณกร คงบันเทิง	300
84	ด.ญ.กัญญ์วรา พรหมดวงชี	250
85	คุณชาญณรงค์ หมั่นพรม	240
86	พ.ด.อ.บุญเสริม-คุณยุพดี ศรีชมภู	230
87	น.ต.ทศพล ฉายานนท์	230
88	คุณทิวาพร หลวงบำรุง	210
89	พระชัยพร จันทวิโส	200
90	คุณพรรณนิภา โรจนัฐิติกุล	200
91	คุณกิตติพันธ์ ภาครชวพันธ์	200
92	คุณศุขณี แก้วรักษ์	200
93	พ.ด.อ.บุญเสริม ศรีชมภูและครอบครัว	200
94	คุณยืนยง วิบูลย์ชาติ	200
95	คุณจุฬา บำรุง	200
96	คุณสุวรรณา ศิริทวีทรัพย์	200
97	คุณพิชัย บุญทิพย์กุล	200
98	คุณนนทกร สักกะพลางกูร	200
99	คุณวาลินี สักกะพลางกูร	200
100	ด.ญ.ปวีณ์กร สักกะพลางกูร	200
101	คุณสุชนิต เรืองเวทมงคล	200
102	คุณทิพาพันธ์ สุนทรพิพิธ	200
103	คุณธรรมนา เหลืออรานนท์	200
104	คุณอิสริย์ โคตมะ	200
105	คุณทิวาพร หลวงบำรุง	200
106	คุณธรรมนา เหลืออรานนท์	200
107	คุณทิพาพันธ์ สุนทรพิพิธ	200
108	คุณอิสริย์ โคตมะ	200

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	จำนวนเงิน
109	คุณธรรมนา เหลืออรานันท์	200
110	คุณธรรมนา เหลืออรานันท์	200
111	คุณธัญลักษณ์ วงศาโรจน์	190
112	คุณขวัญชาญ กลมณัสพร	180
113	คุณสวา หมอรัตน์	160
114	คุณไพเราะ อุ่นอุ่น	160
115	คุณประพิม ประโยชน์นิวนิช	123
116	คุณพรประภา ห่วง	100
117	คุณวิยะดา สุขบาง	100
118	คุณวิจิต เกริกไก่อัล	100
119	คุณวิชัย เกริกไก่อัล	100
120	คุณชนัญญกรณ์ แซ่ลิ้ม	100
121	คุณแพธิญ เพชรวงษ์	100
122	คุณจำปี กาสม	100
123	คุณยุทธนา กาสม	100
124	คุณวิทยา กาสม	100
125	คุณคำมวล ทานนา	100
126	คุณนิชาพัฒน์ ประณีต	100
127	แม่ซีมลทิพย์ เจริญวัย	100
128	คุณกุลจิรา บุญมากและครอบครัว	100
129	คุณจินตนา ประทีปเสนา	100
130	คุณอุไรวรรณ ศุภสารัมภ์	100
131	คุณพิมพ์พิศา ไกรนิธิวุฒิ	100
132	คุณสิริเพ็ญ ฉันทนาวิจิตรกุล	100
133	คุณภาวพันธ์ งานมาศประภัสสร	100
134	คุณถาจิรีย์ จุลเทศ	100
135	คุณธนกร ศรีวรรณท์ และญาติ	100
136	อ.ธัญญภัค-อ.สุวรรณา ไสภาเวทย์	100
137	คุณศิวารักษ์-คุณสัมพันธ์-คุณวศิน- คุณศักรินทร์-คุณศิวพร อุตกฤษณ์	100
138	คุณสมมล มุ่งมิตร	100
139	คุณคมพันธ์ เกริกไก่อัล	100
140	คุณรัตนา ขาสมบัติ	100
141	คุณนัยนา แดงโสภา	100
142	คุณศุภวรรณ พันธุ์สุข	100
143	คุณเรือง ทองดี	100
144	คุณสุรางค์รัตน์ แก้วเอี่ยม	100

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	จำนวนเงิน
145	น.ต.ทศพล ฉายานนท์	100
146	คุณปิยะพงษ์ กมลพรพันธ์	100
147	คุณสุรพงษ์ ภิญโญชนม์	100
148	คุณศรียรรณ สุขแสนไกรศรและครอบครัว	100
149	คุณศิริพรรณี นักร้อง และครอบครัว	100
150	คุณสมชาย สุขถิ่นไทย	100
151	คุณกิ่งดาว อยู่พิพัฒน์	100
152	คุณกมลชนก สมทอง	100
153	คุณอุษณีย์ เอี่ยมนิ่ม	100
154	คุณพรประดา หว่อง	100
155	คุณวิยาดา สุขบาง	100
156	คุณวิจิต เกริกไกรวัล	100
157	คุณคมพันธ์ เกริกไกรวัล	100
158	คุณชนัญภรณ์ แซ่ลิ้ม	100
159	คุณเผชิญ เพชรวงษ์	100
160	คุณจำปี กาสม	100
161	คุณบุญยัง กาสม	100
162	คุณยุทนา กาสม	100
163	คุณวิทยา กาสม	100
164	คุณคำมवल ทานนา	100
165	คุณนิชาพัฒน์ ประณีต	100
166	แม่ซิมลทิพย์ เจริญวัย	100
167	คุณกุลจิรา บุญมามากและครอบครัว	100
168	คุณจินตนา ประทีประเสน	100
169	คุณอุไรวรรณ ศุภสารัมภ์	100
170	คุณสิริเพ็ญ นันทนาวิจิกุล	100
171	คุณภาวพัฒน์ งามมาศประภัสสร	100
172	คุณถาจริย์ จุลเทศ	100
173	อ.ชัยญภัค-อ.สุพรรณนา โสภาเวทย์	100
174	คุณณกร ศรีวรนันต์และคุณจาวรรณ เณรเมือง	100
175	คุณจิจารย์-คุณสัมฤทธิ์-คุณวสิน- คุณศักรินทร์-คุณศิวพร อดกฤษฏ์	100
176	คุณสุมล มุ่งมิตร	100
177	คุณธนาภา เชื้ออินทร์	100
178	คุณอัญชลี ม่วงชุม	80
179	คุณอารีย์ หนองเทา	60
180	คุณสิริพร แซ่ตั้ง	60

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	จำนวนเงิน
181	คุณดวงฤดี ชูณหฉวีชัย	60
182	คุณสุวดี ฉิมมัจฉา	50
183	คุณยายแสง มาศพรหม	50
184	คุณแม่คำคำ นันทา	50
185	คุณวรณรัตน์ กรัณยสุกสี	40
186	คุณพ้องศรี กรานวงศ์	40
187	คุณบุญโฮม สมศรี	30
188	คุณสุวิกรม อุทัยเลิศและคุณพจณีย์ สงวนบุญ	30
189	คุณธนภฤต กองบุญมา	20
190	คุณภัสราวรรณ กุหลาบ	20
191	คุณกมลพรรณ ป้องกัน	20
192	คุณประนอม เกิดยอด	20
193	คุณกัญญา จันทร์กำเนิด	20
194	คุณอุษณีย์ เอี่ยมนิ่ม	20
195	คุณพจณีย์ สงวนบุญ	20
196	คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา	20
	รวมยอดเงินบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธาทั้งสิ้น	172,953